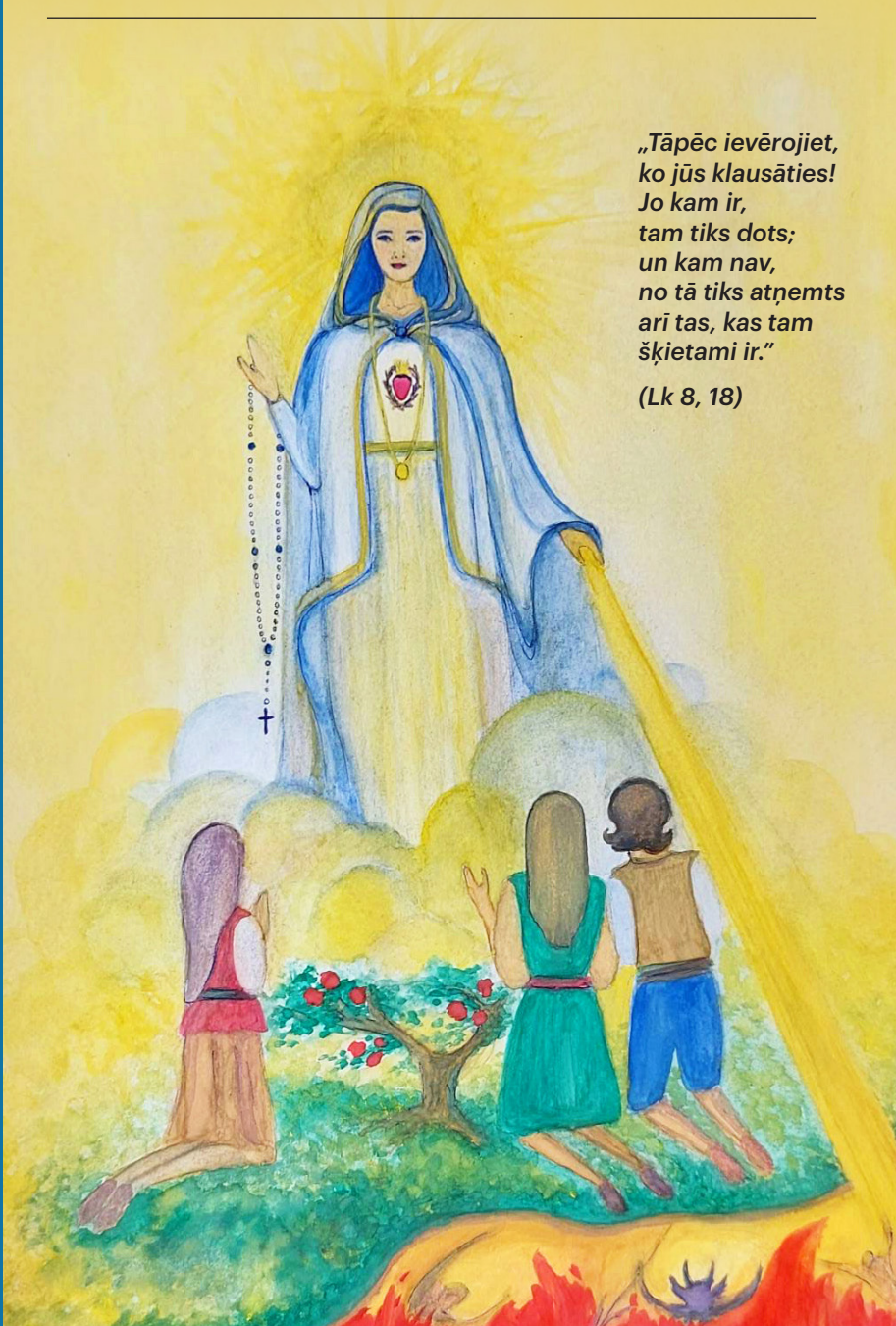

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2022
OKTOBRIS

Kāpt kalnā

*„Tāpēc ievērojiet,
ko jūs klausāties!
Jo kam ir,
tam tiks dots;
un kam nav,
no tā tiks atņemts
arī tas, kas tam
šķietami ir.”*

(Lk 8, 18)

LAI TOP SLAVĒTS JĒZUS KRISTUS!

Ir iedvesma atgādināt pamatlietas. Citreiz mēs līdināmies pa mākoņiem, vēloties sajūsties augstāki, domājot par sarežģītām lietām, bet, ja mājai nav labu pamatu, lielu māju neuzcelsi. Pamatu pamatlietas.

Dievs Tevi bezgalīgi mīl. Viņš, tevi radot, ir ielicis visu Savu spēku, gudrību, skaistumu, mīlestību... Viņa mīlestība ir darbīga. Viņš grib un var dot tev pašu labāko. Katrai tavas dzīves sekundē Viņam ir sagatavots pats labākais tavai svētīšanai. Viss labais tavā dzīvē ir noticis tad, kad tu to esi pieņēmis. Viņa mīlestība ir pilnīga un nav vardarbīga, ir brīva. Mēs kādreiz kaut ko nohaturējam, bet Dievs vienmēr mīl uz 100%. Dieva mīlestība ir nemainīga. Tu nevari izdarīt neko tādu, lai Dievs pārstātu tevi mīlēt. Vari nepieņemt Viņa mīlestību, izdarīt visbriesmīgākos grēkus, bet Dieva mīlestība nemainās. Viņa mīlestība ir nepelnīta. Tas ir Viņa lēmums, un Viņš to nemainīs.

Bet kāpēc tad brīžiem mums ir tik slikti? Tāpēc, ka ir arī ienaidnieks. Ja būtu tikai Dievs, tad nebūtu izvēles. Dievs mūs ved uz pilnīgām attiecībām. Un tas nav iespējams bez izvēles. Dievs mums dod iespēju pamēģināt, kā tas ir, kad mēs piekritam Dieva plānam, un kā tas ir, kad mēs piekritam velna plānam, ko citiem vārdiem sauc par grēku. Viss ļaunais mūsu dzīvē ir noticis, kad mēs paklausījām grēka vilinājumam. Mūsu ienaidnieks – Ļaunais gars ir Kristus uzvarēts, sakauts. Bet, ja mēs liekam ienaidnieka teritorijā, tad tam vienmēr ir sekas. Velns zina, ka ir Dievs,

bet viņš grib pa savam... Mēs arī jau no bērnības esam centušies ģimenē, skolā, dzīvē darīt pa savam. Ļaunā gara mīļais ierocis ir meli. Meli par Dievu – kā tālu un bargu, meli par tevi – kā sliktu un vainīgu.

Bet Dievs mūs nav atstājis tādā stāvoklī. Jēzus Kristus iemiesojās, kļuva par vienu no mums, cilvēkiem. Atklāja patiesību (patiesību, kas nes dzīvību, nevis liekas tikai esam patiesība). Nomira par mums, paņemdams mūsu vainas uz sevi, atbrīvodams mūs uz visiem laikiem no jebkādas apsūdzības. Mums tam grūti ieticēt, bet Dievs reāli ir izdarījis visu, lai mēs jau tagad varētu dzīvot no Dieva pilnības. Ne pēc bērēm, bet tagad. Pestīšana notiek tagad. Bēres neatpestī. Pateicoties Jēzum Kristus, tu dzīvo Dievu vari satikt jau tagad. Tieši tas arī iemieso pestīšanu tavā miesā un dvēselē – satikšanās ar dzīvo Dievu. Ja tu gribi piedzīvot Dieva uzvaru tavā sirdī un dzīvē, tad ar visu nopietnību un atbildību pieņem lēmumu un saki Viņam:

„Kungs Jēzu Kristu, paldies Tev par dzīvības dāvanu! Piedod, ka es šo dzīvību ne vienmēr esmu labi izmantojis. Lūdzu, piedod man visus manus grēkus, īpaši... Kungs Jēzu Kristu, es atzīstos, ka es pats netieku ar visu galā. Man ir vajadzīgs glābējs! Kungs Jēzu Kristu, šodien es savu dzīvi, dzīvību atdodu Tev. Ienāc manā sirdī, prātā, gribā, lēmumos, laika plānošanā, veselībā, finansēs... visās manas dzīves sfērās kā Kungs un Valdnieks! Vēlos piedzīvot Tavu dievišķo mīlestību! Paldies, ka Tu mani uzklausīji!”

Priesteris Arnis Maziļevskis

ARHIBĪSKAPA VIZITĀCIJA
MADONAS DRAUDZĒ

Saulainā 4. septembra rītā Madonas Kristus Karaļa katoļu draudzē Svēto Misi svinēja arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs. Atbilstoši tās ietvaros notika lestimprīšanas sakramenta saņemšana (attēlā). lestimprīnātie pirms tam bija izgājuši sagatavošanos šim notikumam, lai saņemtu tā nozīmi un vērtību. Diena ar savu muzikālo sniegumu izdaiļoja Stirnienes garīgās mūzikas koris.

Arhibīskaps Madonā ieradās, neskatoties uz to, ka viņa veselība tobrīd pēc pārciestās ceļgala operācijas nebija tik labā stāvoklī. Savā sprediķī eminence pievērsās vīriešu tēmai ticīgo dzīvē. Saistībā ar operāciju, lai nokļūtu Madonā, viņš personīgi nevarēja vadīt auto, un mašīnas šoferis bija „Jāzepa vīru” dalībnieks Aldis. Pārskatot sanākušos ticīgos, arī šoreiz vīriešu bija krietni mazāk nekā sievietes, un tā tas ir pastāvīgi, lai gan tā tam nav jābūt. Vīrietim – tēvam vai vīram – no Dieva ir dota liela vara. Ja pie Dieva atgriežas sieviete, tad kopīgi atgriežas aptuveni 30% no visas ģimenes, taču, ja atgriežas vīrietis, atgriežas 90%. Tas parāda vīriešu lielo nozīmi, kas tiem piešķirta.

Savas liecības sniedza „Jāzepa vīru” dalībnieki Aldis un Normunds. Viņi da-

lijās dzīves pieredzē, iedrošinot un pamudinot vīriešus nākt uz vīru tikšanās reizēm. Tās palīdz vīrietim izprast ģimenē esošās problēmas, kas pārsvarā visiem ir vienādas, uzlabo attiecības, atjauno tās

un stiprina saikni ar Dievu. Cits citu atbalstot, tikšanās reizēs piedalās ticīgie vīri nešķirojot – no cietumnieka līdz deputātam. Bieži vien tieši sāpes un ciešanas ir ceļš, kas aizved pie Dieva, liek meklēt skaidrojumus, uzdot jautājumus un gaidīt atbildes. Normunds pateicās Madonas draudzei par palīdzību viņa dzīves ceļa dažādajos posmos.

Pēc Svētās Mises baznīcas dārzā notika kopīgas pusdienas. Katrs brīvi

varēja uzrunāt arhibīskapu, uzdot jautājumus vai noskaidrot sev interesējošo lietu, ja tāda būtu. Daudzi arī izmantoja šo iespēju.

Esot Madonā, Zbigņevs Stankevičs apmeklēja ekumenisko Adorācijas kapeli, ko, pēc viņa teiktā, viņš ir apmeklējis bieži.

Priecīgā pateicībā par arhibīskapa vizitāciju Madonas draudze viņam novēl ātru un veiksmīgu izveseļošanu!

Vita Bartuševiča

ATKLĀTNE NO KARMELA „MĀCĪTĀJ, LAI ES REDZU!” (MK 10, 51)

Ir Evaņģēliji, kas liek domāt ne tikai par kādu dzīves stāju, tikumiem vai Dieva aicinājumiem, bet vienkārši – par kādu cilvēka ķermeņa daļu. Ņemot to meditācijā, lūgšanā – ir par ko domāt, par ko pateikties un par ko lūgt šīs ķermeņa daļas iedarbīguma un veselības ziņā. Piemēru teiktajam ir daudz. Fragmentā Mt 12, 9-13 ir runa par cilvēku ar nokaltušu roku; Mk 7, 32-37 – par citu, ar nevarīgu mēli un ausīm (par kurlmēmo); Lk 5, 18-24 – par tādu, kuru nenesa kājas, bet Mk 10, 46-52 – par tādu, kura acis nespēja redzēt.

Šajā punktā atveras durvis plašai meditācijai par cilvēka acīm un redzes dāvanu – cik tā ir lieliska, lietderīga dzīvei virs šīs zemes. Pamēģināsim aplūkot dažus piemērus, lai pamudinātu vai atjaunotu savu izbrīnu par tik lielisku dāvanu.

Dažreiz acu darbība ir pat vairāk nekā fiziska, jo acis ir kā mūsu „darbarīks”. Tomēr, domājot augstākā līmenī, pateicoties redzei, cilvēks veido morālo dzīvi, būvē attiecības, pārvalda pasauli. Un, protams, ar to viss nebeidzas – arī neredzamajā, garīgajā dzīvē acis dažreiz pilda neaizvietojamu lomu un ir kā trepes, lai kāptu Debesīm tuvāk.

Fiziskajā dimensijā, pateicoties acīm, mēs vispār spējam uztvert gaismu, varam atšķirt tās intensitāti, kā arī uztvert gaismas krāsas. Varam skatīties uz debe-

sim un tās parādībām, kā arī uz zemi un procesiem virs tās. Šai ziņā apbrīnojam dabas skaistumu un smalkumu. Daži no šiem skaistumiem tiek iemūžināti, pateicoties fotogrāfijām vai filmām, pēc tam to iespējams skatīties paaudžu paudzēm. Mēs, kam ir acis, lasām grāmatas, kā arī paši šo rakstām. Tai skaitā, izmantojot redzi, tiek pierakstīta mūzika, un nošu raksts tiek lasīts un izpildīts.

Maņa, par kuru runājam, nepieciešama automašīnu vadīšanai, braucieniem ar velosipēdu vai citiem transportlīdzekļiem, kā arī, lai ietu kājām vai skrietu.

Acis darbība ir nepieciešama, lai veiktu lielāko cilvēka darbu daļu (fizisko un intelektuālo);

lai paplašinātu zinātni, piemēram, matemātikā – skaitot, atrisinot kādu uzdevumu vai ķīmijā un fizikā – veicot dažādus eksperimentus. Arī ikdienišķajā dzīvē redze ir nepieciešama. Kas gan varētu gatavot ēdienu, nemaz neskatoties? Turklāt pati ēšana prasa redzes līdzdarbību. Un te parādās lieta, kas ir tik būtiska cilvēka dzīvei, jo visam tā piešķir jēgu. Proti, dažādu veidu žesti, darbi, kalpošana, kurā izmantojam acis, kā arī iespēja komunicēt par savu iekšējo stāvokli un sirds domām padara, ka mēs „redzam” sevi, uzlūkojam pārējos cilvēkus un būvējam attiecības, veicot savstarpēju mīlestību.

No tā nav tālu nākamā pakāpe. Do-

mājot par cilvēka redzi augstākajā līmenī, jāpiemin kontemplācija (dziļas pārdomas un lūgšana). Cilvēks aplūko dažādus reliģiskos simbolus, attēlus, ikonas, svētgleznas, svētvietas, kā arī šīs pasaules parādības un elementus. Cik skaisti par to runājis svētais Pāvils, rakstot romiešiem! Ar acīm uzlūkojam pasauli, lai izsekotu tās Autoru, Radītāju un lai atdotu Viņam godu: „Jo kas par Dievu zināms, tas viņiem pasludināts, jo Dievs viņiem to ir atklājis. Jo tas, kas Viņā neredzams, un Viņa mūžīgais spēks, un dievība no pasaules radīšanas ir ar prātu saskatāmi Viņa darbos...” (Rom 1, 19-20) Tāpēc visi, kas var redzēt, kas „pazīnuši Dievu, lai godina Viņu kā Dievu un ir Viņam pateicīgi” (sal. Rom 1, 21). Un, iespējams, tas skanēs paradoksāli, bet iekšējo meditāciju un kontemplāciju dažkārt pastiprina acu „negatīva izmantošana” – dažreiz mēs apzināti taisām acis ciet, lai savā iekšienē it kā pārgremotu līdz šim redzēto un lai mūsu sirds dziļumu darbībai netraucē ārējie impulsi.

Var aizdomāties vēl citādāk. Uztverot dažādu veidu skaistumu un piedzīvojot savilņojumu, estētisko uzbudinājumu, cilvēks savā dvēselē saprot, ka tas vēl nav viss; ka var domāt par skaistumu, kas ir sagatavots Debesīs. Par to teikts gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā. Piemēram, Mācību teicēja grāmatā: „Acis skatās un nerod sāta, ausis klausās un nepiepildās.” (Māc 1, 8) Un Jaunajā Derībā svētais Pāvils: „Ko acs nav redzējusi, ne auss dzirdējusi, ne cilvēka sirdī nācis, to Dievs sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.” (1 Kor 2, 9) Tāpēc daži var saprast, kam „der” kaislība, kas notiek mūsu dzīvē, proti, ka ar vecumu vai slimību dēļ redze parasti tiek novājināta vai zaudēta. Šo faktu var izmantot kā ikonu tam, ka Debesu Tēva Valstībā fiziskās acis vairs nebūs vajadzīgas. Acu aizvēšana virs šīs zemes gaida dvēseles acu atvēršanos tur. Šo domu var paplašināt svētā

Pāvila teiktais, ja vien mēs attiecinām to arī uz cilvēka redzi: „Mēs nepagurstam, un lai gan mūsu ārīgais cilvēks iznikst, iekšējais tomēr diendienā atjaunojas, jo tagadējās apspiešanas, kas ir īslaicīgas un vieglas, dod mums pārmērīgu, mūžīgu godību, kas atsver visu; ja mēs neņemam vērā to, kas redzams, bet to, kas nav redzams. Jo tas, ko redzam, ir laicīgs, bet neredzamais ir mūžīgs.” (2 Kor 4, 16-18)

Šī iemesla dēļ, lai rūpētos, pirmkārt, par iekšējo redzi, centisimies bieži izmantot svētā Pāvila lūgšanu par sirds acīm: „Lai Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus godības Tēvs, dod mums gudrības un atklāsmes garu Viņa paziņai, apgaismotu mūsu sirds acis, lai mēs zinātu, kāda ir Viņa aicinājuma cerība un cik bagāta Viņa mantojuma godība starp svētajiem; un cik pārmērīgi liels ir Viņa spēks mūsos, kas ticam saskaņā ar Viņa spēka varenības izpausmi.” (sal. Ef 1, 17-19) Tajā pašā laikā, lai Dieva žēlastība sargā mūs no acu nepareizas izmantošanas, jo Kungs Jēzus taču stingri uzsvēra: „Ja tava acs tevi apgrēcina, izrauj to: labāk tev ir kā vienacim ieiet Dieva valstībā, nekā tev divas acis un tu tiec iemests elles ugunī...” (Mk 9, 47)

Paldies Tev, Dievs, ka varam redzēt un pateicoties tam – mīlēt un tuvoties „mūsu Tēvijai, kas ir Debesīs” (sal. Flp 3, 20)! „Baudiet un redziet, cik Kungs Dievs ir labs.” (Ps 34, 9)

**Priesteris Pāvils Kamola
no Karmela Džeivinā, Polijā**

Pāvils Kamola

TRĪS PANTI PAR SVĒTO PĒTERI

Lūgšana

uzturēja viņā mūžību.

Vārdi

pārliecināja par vājumu.

Skatiens

izraisīja atgriešanās asaras.

„PĒC NEGAISA VIENMĒR BŪS SAULE”

Madara Māra Irbe (attēlā) nāk no stipras dzimtas. Viņas vecvecāki ir brīnišķīgie profesionāļi Gunārs un Izabella Krollji, arī mamma Inguna ir māksliniece, dziļas kultūras cilvēks. Kad Madara no Rīgas pārcēlās uz Madonu, biju patiesi iepriecināta, jo vairāk – redzot viņu mūsu draudzē un kori.

Kopš septembra Madara kopā ar vīru atkal ir mainījuši dzīvesvietu, pārcēlušies uz Nīderlandi. Aicinot Madaru uz sarunu, vispirms jautāju par ticības ceļa iesākumu.

Vai tavs ticības ceļš, Madara, vijies no bērnības?

Paldies par šo jautājumu, Inese! Kristīgā ticība bijusi līdzās manai dzīvei kopš dzimšanas, tā vienmēr bijusi pašsaprotama lieta, kas tika nodota no paaudzes paaudzei pa mammas līniju. Tomēr tikai pēdējos gados patiesi sāku izprast un izjust ticību un Svētā Gara klātbūtni, pateicoties savam vīram un draugiem, kuri motivēja izprast savu iekšējo pasauli, līdz ar to arī ārējo – redzamo un neredzamo – pasauli, kurā mēs pastāvam. Bija nepieciešama ārēja ietekme, kas mudināja vairāk pievērsties ticībai. Cits cilvēks no malas skatās un saredz lietas citādāk, un raisās interesantas, vērtīgas diskusijas, savukārt ģimenē bieži ir dažādas citas prioritātes, un nereti cilvēks neuzdod jautājumus, tikai akli seko reliģijas noteikumiem, izpildot visus svētos rituālus automātiski. Protams, es nenoliedzu savas ģimenes nodošanos un patieso saikni ar kristīgo ticību ik dienas, bet apzinos, ka pati esmu vēl tālu

no pilnīgas apgaismības un sapratnes. Tomēr šo ceļu pamaztiņām eju.

Cik svarīga tev pie ticības ir izglītība un ģimene?

Šīs trīs lietas ir neatraujamas un cita citu papildina. Ģimene, ticība, izglītība iedvēš cilvēkā noteiktu vērtību skalu, izpratni par visu lietu būtību. Tiem, kam vienlīdz būtiskas ir šīs trīs vērtības, kas tām spēj vienlīdz harmoniski pievērsties, ir visnotaļ bagātīgs šīs zemes dzīves ceļš. Es vēl mācos izprast, kas ir ģimene, ticība un garīgā izglītība, un paldies maniem skolotājiem, kuri ir bijuši, ir un vēl būs manā ceļā.

Pusgadu piedalījies Madonas draudzes

dzīvē, dziedāji kori. Kādu ieraudzīji Madonas draudzi un vai vēlies tajā atgriezties?

Madonas draudzē atradu, ko meklēju – garīgi skaistus un dzīvē gudrus cilvēkus. Protams, ka labprātāk jūs visus vēl satiktu!

Vasaras nometnēs esi darbojusies ar bērniem un jauniešiem. Vai tavs radošais piensums varētu būt saistīts turpmāk arī ar to?

Vasarā Madonā ar komandām organizējām gan bērnu personības pilnveides dienas nometnes „Mākslas piedzīvojumi”, gan arī sociālo, ilgtspējīgo projektu „Mākslas tilti Madonā”, kur sociālās jomas 14 darbinieki un pedagogi, Ļaudonas pensionāta 8 seniori un 8 jaunieši no ģimenei

pietuvinātām mājām „Ozoli” paplašināja savu pieredzi saziņā un pašizpaušmē ar vizuālās mākslas tehnikām. Gandarījums par paveikto joprojām silda sirdi, un savu darbu šajā jomā turpinu joprojām vai klātienē, vai attālināti.

Kādas atziņas no lasītā, pārdomātā tev šobrīd ir aktuālas?

Katru nedēļu ir citādākas atziņas un pārdomas, gluži kā laika apstākļi, kuri mainās dienu no dienas. Ir sasniegts iecerētais – atteikties no sēdoša, mazkustīga darba pie datora un tā vietā varu izkustēties visas dienas un nedēļas garumā, staigājot pa noliktavu, krāmējot higiēnas preču pasūtījumus un sadraudzējoties ar dažādu tautu cilvēkiem un iepazīstot, cik bagātīga un interesanta pasaule ir kopumā! Tagad, kad ir krietni mazāk dažādu paralēlo darbu un projektu, ir beidzot iespēja un laiks pievērsties sev, izprast savu iekšējo pasauli, nodoties garīgiem jautājumiem, konspektēt jaunas zinības un nopietnāk pievērsties radošajam darbam adot, zīmējot, gleznojot, kas krietnu laiku tika atlikti nebeidzamā darba vāveres riteņa dēļ.

Vai Nīderlandē praktizē ticību?

Protams. Katrs var praktizēt savu ticību katru dienu. Tikai baznīcas un kapelas te ir atvērtas no rīta līdz pēcpusdienai, līdz ar to ne vienmēr iespējams aiziet. Turklāt grūti „ieiet ritmā” ar pašreizējo darbu, aktīvi meklējam citas, veselīgākas, harmoniskākas darba iespējas, līdz ar to visam nepietiek spēka, bet pamaztiņām turpinu iet savus garīgās izaugsmes ceļus kaut vai ar meditāciju.

Vai Nīderlandē jūt cilvēku atbalstu Ukrainai, vai viņi iestājas pret Krievijas karu un agresiju?

Salīdzinājumā ar Latvijā piedzīvoto un redzēto, nekas tamlīdzīgs šeit nav atrodams, viss norit, kā vienmēr. Ukraini šeit

kā dzīvojuši un iebrauc, tā arī turpina dzīvot, un jauni iebrauc un strādā tāpat kā citi eiropieši. Nekādas īpašas attieksmes nav pamanītas. Ziņām es arī neesmu sekojusi līdz, bet vietējā avīzē neko par situāciju neesmu manījusi un ar vietējiem neesmu aprunājies par viņu uzskatiem. Visi savos maciņos jūt resursu cenu kāpumu un aktīvi domā, kā izdevumus mazināt un nosegt.

Kad ir doma atgriezties Latvijā?

No vienas puses šis ir samērā retorisks jautājums. Kāpēc? Ir diezgan daudz haosa Latvijas politiekonomiskajā sfērā, un kādam zināmam laikam ir jāpaiet, kamēr duļķis nosēdīsies un ūdens būs skaidrs, jo pretējā gadījumā, ja pašam nav pamata zem kājām un valsts pamatnostādnes katru gadu tiek liktas no jauna, ilgi vai pat mūžīgi var nākties savu bastilliju celt uz mikstiēm pamatiem. Tajā pašā laikā mums ar vīru ir vēlme apgūt jaunas kultūras un ceļot pa pasauli, paralēli strādājot algotu darbu un pilnveidojot savu iekšējo pasauli.

Tomēr mājas vienmēr paliek mājas, un mājās vistīkamāk ir vasarās, tādēļ visdrīzāk tad arī apciemosim šo pusi.

Tavs novēlējums avīzes lasītājiem un draudzei?

Pārdomājot jautājumus un rakstot attēlā, pamanu skaistu varavīksni pa logu, kas simbolizē cerību, izmaiņas, saulainus laikus. Novēlu katram ik dienas ieraudzīt pa kādai varavīksnei, lai arī cik skarba var likties šī diena. Man galvā skan mūsu iemīļotās grupas „Prāta vētra” dziedājums: „Pēc negaisa vienmēr būs saule, pēc nakts – vienmēr rīts!” Sūtu mīlestību un gaismu šajos bargajos laikos! Protams, ja paliek par skarbu, vienmēr ir iespēja pārciest vētru saulainākās zemēs un pēc tam atgriezties mājās ar jauniem spēkiem (arī finansiālā izteiksmē) un dzīves gudribu!

**Inese Elsiņa,
foto no personiskā krājuma**

KRISTIETIS UN NAUDA

Laikā, kad saskaramies ar preču un pakalpojumu cenu ievērojamu pieaugumu, varam mazliet apcerēt naudas un mantas nozīmi mūsu dzīvē. Veiksim iekšēju refleksiju, proti, ja nu tu paliec bez ikmēneša ienākumiem vai rēķini tā pieaug, ka visam nepietiek, kur tu rodi mierinājumu vai uz ko paļaujies? Iespējams, tev mierinājumu rada bankas konta atlikums vai īpašumi; manta, ko vari pārdo, varbūt turīgi radnieki? Vai šajos glābšanas variantos parādās Dievs, un kādu lomu Viņš ieņem? Svētajos Rakstos ir teikts: „Jo, kur ir tava manta, tur būs arī tava sirds.” (Mt 6,21) Patiesi, kur un pie kā ir mūsu sirds?

Garīgās dzīves teoloģija piedāvā tēzi, ka tieši krīzes situācija cilvēkam atklāj, kas ir viņa Dievs vai dievs, proti, notiekot kam ekstremālam un sliktam, kad nepieciešams steidzams risinājums, pirmais, pie kā vērsies domās vai rīcībā, ir tavs kungs.

Mēs strādājam un pelnām, pērkam un pārdodam, aizņemamies vai aizdodam. Tajā nav nekā sliktā, ekonomika ir dabiska mūsu dzīves sastāvdaļa, tāpat kā laika apstākļi, kas regulē un virza noteiktus procesus. Bet ja nu šis Dieva dotais instruments mūsos ieņem Dieva vietu, ja nauda vai kas cits kļūst par mūsu dievu, tad tā ir elkdzīvība, un tas ir grēks.

Mateja evaņģēlijā (6, 24-32) ir rakstīts: „Neviens nevar kalpot diviem kungiem: vai viņš vienu ienīdīs un otru milēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai. Tāpēc Es jums saku: nezūdaties savas dzīvības dēļ, ko ēdīs un ko dzersīs, ne arī savas miesas dēļ, ar ko ģērbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesa nav labāka nekā drēbes? Skatieties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūņos,

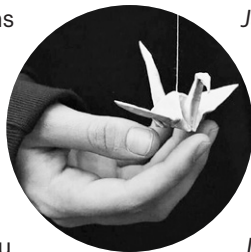
un jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs neesat daudz labāki nekā viņi? Kurš jūsu starpā var ar zūdišanos savam mūžam pielikt kaut vienu olekti? Un kāpēc jūs zūdaties apģērba dēļ? Mācaities no puķēm laukā, kā tās aug: ne tās strādā, ne tās vērpj, tomēr Es jums saku: ir Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbs kā viena no tām.

Ja tad Dievs zāli laukā, kas šodien stāv un rīt tiek iemesta krāsni, tā ģērbj, vai tad ne daudz vairāk jūs, jūs mazticīgie? Tāpēc jums nebūs zūdities un sacīt: ko ēdīs, vai: ko dzersim, vai: ar ko ģērbsimies? Jo pēc visa tā pagāni dzenas; jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag. Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.”

Patiesi, šie ir mierinājuma un stiprinājuma vārdi, jo Debesu Tēvs zina, kad tev ir jāmaksā kredīts, jāpaēdina un jāaprūpē savī bērni, jālej degviela automašīnā, jāiet pie zobārsta utt.

Naudai un mantai kristieša dzīvē būtu jābūt indierentās pozīcijās, tās jāuzlūko kā instruments, ar ko kalpot, nevis kam kalpot. Tas nenozīmē – nerūpēties vai pret tām attiekties vieglprātīgi. Instruments vienmēr jāuztur labā tehniskā stāvoklī, lai tas pilnvērtīgi veiktu savas funkcijas. Ir gudri un pareizi savas caurās kurpes izmest vai aiznest kurpniekam salabot, mājās tekošo krānu nomainīt, bet ne māja, mašīna, dārgs kažoks nedrīkst kļūt par mūsu „svēto govī.”

Kādās rekolekcijās mani uzrunāja dominikāņu klosterbrāļa liecība, proti, viņš gāja pie klostera priekšnieka lūgt naudu jaunai lāpstai, lai veiktu dārza darbus. Priekšnieks viņam jautāja, kādu lāpstu viņš pirs, un brālis paskaidroja, ka pirs, protams, pašu lētāko. Tad priekšnieks ar smi-

nu sacīja: „Ja nu šī lētākā lāpsta pēc pirmā dūriena salieksies četros likumos, vai tas būs bijis gudrs pirkums?” Priekšnieks ieteica pirt kvalitatīvu un gruntīgu lāpstu, kas varbūt ir dārga, bet toties kalpos gadiem. Ko šis piemērs māca? Taupība un pieticība nav muļķība un lētticība, bet dārga man-

ta ne vienmēr ir izšķērdība. Tāpēc visas savas saimnieciskās un pasaulīgās lietas kārtosim ar gudrību, un patiesā gudrība nāk no Svētā Gara. Lūgšim Viņu, lai Viņš ir Kungs pār mūsu finansēm, lai no Viņa nāk padoms un iedrošinājums!

Dāvis Ozoliņš

KOPIENĀ – KRISTIEŠI NO VISAS LATVIJAS

11. septembra pēcpusdienā notika kopienas NDV (Notre Dame de Vie – Dzīvības Mātes institūts) tikšanās Ikšķiles Karmelā. Tikšanās sākās ar agapi un dalībnieku dalīšanos par to, kā Dievs darbojies katrā dzīvē pēc rekolekcijām Sarkaņos šovasar. Prieks, ka ar mums kopā bija priesteris Daumants Abrickis no Aglonas.

Sekoja formācija par kluso lūgšanu no tēva Marija Eugēnija no Bērna Jēzus grāmatas „Es gribu redzēt Dievu”. Professore Baiba Brūdere, Dr.Theol., kas tulko šo grāmatu, komentēja tās ceturto nodaļu „Iekšējās lūgšanas nozīme svētās Terēzes garīgumā”. Tik daudz jaunumu, patiesību, tik daudz svaiguma! Lūk, citāts: „Manuprāt, vārti, kas ļauj ieiet pili, ir lūgšana un apcere.” („Dvēseles pils”, 1 M, 1, 5, 7)

Pēc formācijas devāmies uz iekšējo lūgšanu baznīcā kopā ar Karmela māsām. Miers, prieks – gan ārēji, gan sirdī! Lūgšanu noslēdzām ar „Kunga eņģeli”.

Kopienas es iepazīnu pirms trim ga-

diem. Esmu studente RARZI, un kursabiedrs Artūrs Pokšāns ar dzīvesbiedri Gunitu mūs, vairākus studentus, uzaicināja uz rekolekcijām. Esmu pateicīga par iespēju iepazīt Karmela garīgumu.

Profesore Baiba Brūdere mums, RARZI studentiem, ir ļoti dārga. Viņas vadītās lekcijas vienmēr ir ar dziļu saturu un vienlaikus – saprotamas. Tiekam aicināti lasīt tekstus, atverot vārdu saturu. Tā ir māksla, kas vēl jāmācās, bet ir tik aizraujoši klausīties un iedziļināties.

Arī šoreiz piedzīvoju Dieva mīlestību un klātbūtni. Vēl līdz pusdienlaikam nezināju, vai varēšu nokļūt Ikšķilē. Miļlais Dievs parūpējās, lai tas notiktu. Paldies Svētajam Garam par iedrošinājumu!

Priecēja saule, sirsnīgie draugi, saldās vīnogas. Pateicība Trīsvienīgajam Dievam un Dievmātei! Paldies kopienas vadītājiem par organizēšanu un Karmela klostera māsām par viesmīlību!

Ilze Murāne Siguldā

ĢIMENES ATBALSTA VIENA OTRU

Kad tiek atņemta iespēja būt kopā fiziskā līmenī, ir tik labi izjust draudzes un visas Baznīcas kopību garīgā līmenī. Pirms gada, kad piedzīvojām Covid pandēmiju, radās Lūgšanu ķēde par ģimenēm. Tajā iesaistījās 53 cilvēki no Madonas dekanāta draudzēm, lai lūgtos mēnesi vai divus, vairāki lūdzās visa gada garumā. Protams, lūgšanu augļu ietekmi uz mūsu dzīvi nekad līdz galam nevar saprast, bet dažas atsauksmes vakara gaitā izskanēja: „Kad mūsu ģimene saslima ar Covid, tieši tad Santa piezvanīja un jautāja, vai ir kādas vajadzības, par kurām varētu lūgt Lūgšanu ķēdē. Tad visi dalībnieki lūdza par mums. Tas bija svētīgi.”

„Pēc lūgšanām, kurās visu gadu lūdzu par savu dēlu un viņa ģimeni, viss pavērsās uz labu – dēls saderinājās.”

„Tas, ka Madonas draudzes svētceļojumā uz Aglonu bija tik daudz ģimeņu un bērnu, arī ir Lūgšanu ķēdes nopelns.”

26. augusta vakarā Lūgšanu ķēdes dalībnieki satikās, lai kopīgi atskatītos uz šo akciju un ieklausītos vienu – Aijas un Gata Avotiņu iedvesmas stāstos par Pasaules Ģimeņu tikšanos Romā.

Gatis un Aija runāja par ģimeņu ceļu uz svētumu. Kā iet šo ceļu, kad apkārt ir tik daudz rūpju un trokšņu? Kā saklausīt Dieva balsi bērnu pilnā istabā? Šie ir jautājumi, kas aktuāli ikvienai ģimenei. Viens no atslēgas vārdiem ir Euharistija. Caur pieķeršanos Euharistijai tās dziļākajā

realitātē, mūsu dvēseles jau ir vienotībā ar Dievu, Viņš mājo mūsos un mēs Viņā. Viesi uzsvēra, ka ģimenēm nevajag pārspilēt ar dievbijību, mēģinot ievērot stingru rituālu režīmu, bet mierīgi un maigi ļauties Dieva mīlestībai. Ģimenes ir daudz tuvāk debesīm, nekā varētu iedomāties. Ģimenei un svētajai Trīsvienībai ir viena kopīga līdzība – abas ir „personu kopība”, pateicoties kopīgajai mīlestībai. Tātad Debesu klātbūtne ir jau mūsu ģimenēs. Aija dalījās ar iedvesmojošu stāstu no kādas ģimenes vecākiem, kas liecināja par savu slimo meitu, kura gaidīja bērniņu. Bija jāizvēlas starp meitas un bērna dzīvību. Meita ar pilnu pārlicību izvēlējās mazā bērna dzīvību, kas bija spēcīgs apliecinājums Mīlestībai.

Viesi uzsvēra, ka viens no būtiskiem elementiem ģimenē ir piedošana. Jo lielāka ģimene, jo vairāk problēmu, jo vairāk nepieciešama piedošana. Piedošana ir dāvana sev un citiem, un tā ved uz svētumu. „Piedodiet katru dienu un māciet bērnus to darīt. Tā traģēdijas mēs pārvēršam par piedošanas ceļu,” atziņā dalījās Aija.

„Satiekot Aiju un Gati, bija atkalredzēšanās un dališanās prieks! Visvērtīgākās sarunas ir tās, kurās viens otru varam garīgi bagātināt, stiprināt un iepriecināt. Uzrunāja viņu liecība (gan no svētceļojuma uz Aglonu, gan Pasaules Ģimeņu tikšanās Romā) par laulāto savstarpējo vienotību un uzticību, kas ir kā nemitīga sadarbība gan laicīgajā kopdzīvē, gan kopīgā garīgā

Madonas draudzes viesi – Aija un Gatis Avotiņi (foto no abu ceļojuma uz Romu).

izaugsme, kuras centrā ir lūgšana. (Līga Kušnere)

„Bija liels prieks uzklaut cilvēkus, kuri abi ir aktīvi kalpošanā un Baznīcā katrs savā veidā un tajā pašā laikā ir kopā ģimenē un laulībā. Atmiņā palika doma, ka arī

ģimenē un laulībā esam aicināti iet svētuma ceļu, veidot savas ģimenes kā mazas mājas baznīcas, kurās ir redzams Debesu Valstības atspulgs uz zemes.” (Agnese Liepiņa)

Santa Jaujeniece

SVĒTCEĻNIEKU SABRAUCIENS 2022

17. septembra rītā no malu malām lieli un mazi devās ceļā, lai satiktos Alūksnē un kopā ar priesteri Ingaru Stepkānu svinētu Svēto Misi. Klausījāmies Evaņģēlija fragmentu par sējēju un sēklām, kuras krita ceļmalā, uz klintīm, starp ērkšķiem un labā zemē un aizdomājāmies, kurā vietā šobrīd atrodas katrs no mums.

Pēc Svētās Mises priesteris mūsu svētceļnieku salidojumu atklāja ar vārdiem: – Maz ticams, ka kāds no mums būtu atlidojis, tāpēc precīzāk būtu teikt – sabrauciens. Turklāt daļa gulbeniešu, tajā skaitā bērni – Vanesa, Beatrise, Agrita – atbrauca ar *superbusu* – jauno, dzelteno *BoniBusu*, kurš tikai pirms dažām dienām tika atvests no Vācijas.

Tā kā Alūksnes baznīca pirms pāris gadiem piedzīvoja vērienīgas pārmaiņas, ar prieku ļāvāmies priesteri vadītajai ekskursijai, kas atklāja baznīcas interjera jauno veidolu. Pēc tam devāmies uz draudzes telpām, lai dalītos kopīgā mielastā un savstarpējā mīlestībā. Kopā bijām 22 dalībnieki no Gulbenes, Gaigalavas, Balviem, Alūksnes un Rīgas. Kamēr pieaugušie klāja galdu, bērniem blakus telpā priesteris ierādīja biljarda galdu. Meitenes bija sajūsmā!

Un nu svētceļnieku domu graudi dališanās laikā Alūksnē: Priesteris Ingars pēc svētceļojuma trīs dienas gulējās un pūtinājās kājas. Nora noskatījās filmu, lasīja grāmatu. Astra vairs nereaģē uz apkārt notiekošo tik sakāpināti kā agrāk. Ivandai piepildījies ap-

solijs, uz kuru gaidījusi kopš 2018. gada. Inta ir ļoti pateicīga Dievam par savu vienu svētceļojumā pavadīto dienu. Ingai ir prieks, ka bija iespēja ieiet Aglonā. Tina pieņēma spontānu lēmumu un kopā ar abām meitiņām divas dienas pavadīja svētceļojumā.

mā. Baiba mācījās upurēt savas grūtības un ciešanas. Diāna izjuta dziļu mieru, gāja bez rūpēm un steigas. Sandrai skaistas vienkāršas šķita konferences. Andai saulē stipri apdega un sāpēja roka, bet viņas meita tagad skolā gatavo bukletu par svētceļojumu. Ginta aizmirsa mājās cepuri. Inesei svētceļojums bija skaists kopā būšanas laiks ar meitu. Aiju uzrunāja klusuma rekollekcijas. Ludim svētceļojums bija intensīvs pārveidošanās laiks Dievā.

Noslēgumā priesteris Ingars atkārtāja Svētajā Misē izteiktos vārdus: „Ja lūgšana tevi nemaina, tad maini lūgšanu!”

Ginta Ābeltiņa

JAUNIEŠIEM IR SVARĪGA SADRAUDZĪBA

Kopā būšana un sadraudzība ir ļoti svarīga ikvienam kristietim, bet īpaši jauniešiem. Ir skaisti, ka kristieši spēj būt vienoti, iedvesmot viens otru, atpūsties un satikt domubiedrus ar līdzīgām vērtībām.

Vasaras izskaņā draudzes jauniešu barīņš satikās skaistā vietā pie Kāla ezera, lai piedzīvotu kopības prieku. Tā bija viena no pēdējām siltajām vasaras dienām, Dievs mūs tiešām lutināja, jo iepriekš prognozētais lietus neatnāca un siltajā saulē varējām gan atpūsties, peldēties, gan sarunāties un slavēt.

Pēcpusdienu iesākām ar kopīgu maltīti, kur ikkatrs bija sarūpējis ko gardu no saviem dārzeņiem vai kādu pašceptu našķi. Baudot skaisto dienu un Madonas novada brīnišķīgās vietas, devāmies katamarānu izbraucienā pa Kāla ezeru, apbraucām kādu no salām, peldējāmies. Vakara gaitā daudz sarunājāmies, viens otru iepazīstot, uzzinot, kā pagāja vasara un ar kādām sajūtām tiek sagaidīta rudens un mācību sezona. Spēlējām volejbolu, vakara noslēgumā kurinājām uguns-kuru, cepām desiņas, slavējām Dievu ar dziesmām un ģitārspēli, kā arī spēlējām dažādas interesantas spēles.

Erlina atzīst: „Bija forši pavadīt laiku ar tādiem pašiem jauniešiem kā es! Laiks tiešām pagāja nemanot.” Jēkabs dalās, ka diena ļoti patika, bija jauki satikties un izklaidēties ar jauniešiem: „Forši bija braukt ar katamarāniem, peldēties, spēlēt spēles, sēdēt pie uguns-kura un paslavēt. Neaizmirstams vakars, vēlētos vēl tādus!”

Ikviens no jauniešiem atzina, ka ir ļoti patīkami tikt ar citiem, jo mūs vieno ticība, vērtības, tāpēc sarunas raisās pašas, kā arī Dievs dāvā piedzīvojumus un to rezultātā – neaizmirstamas atmiņas. Ramona par šo vakaru un rudens plāniem vēsta: „Brīnišķīgs vasaras noslēgums tiešām brīnišķīgā kompānijā! Kopīgi klāts galds ezera krastā, sarunas, ieklausīšanās citam citā, spēles, ūdens izklaides un, tumsai atnākot, slavēšana pie uguns-kura. Prieks, sirdssiltums un mīļums! „Tā es redzēju, ka nekas cilvēkam nav la-

bāks, kā kad viņš priecājas; tā jau arī ir viņa daļa.” (Sal 3,22.)

Reizēm, ienākot baznīcā, redzēt tikai citu paaudžu cilvēkus, ir nomācoši, un ir tik patīkami draudzē ieraudzīt vienaudžus vai skolas gaitēņos pamanīt citus kristiešus. Dievs patiešām vieno, un, lai gan pašlaik pusaudžiem nepatieso stereotipu un aizspriedumu dēļ nereti ir bail vai neērti atnākt uz baznīcu, mēs varam iedrošināt, ka ticība nav tikai būšana Svētajā Misē, tā ir kopība, sarunas, jautrība un draudzība. Te var gūt atbildes uz dziļākiem jautājumiem, iepazīt cilvēkus, kas kļūst par tuviem draugiem un piedzīvot īstu sirdsprieku!

Saprotot, cik svarīga jauniešiem ir sadraudzība, dalīšanās un cik tam ir liela nozīme ticībā, sākoties rudens sezonai, draudzes jauniešus un arī tos, kuri ceļu pie Tēva vēl nav atraduši, aicinām tikt Alfa kursa vakaros ik ceturtdienu. No sirds gaidām!

Eliza Elsiņa

SAIMNIECISKA ROSĪBA GULBENES DRAUDZĒ

Mūsu dzīves iesaļojušas rudens krāsainībā, mainībā un no ikdienas steigas mierīgākā dzīves posmā. Gulbenes Vis-svētākā Sakramenta draudzē šajā periodā notikusi nepārtraukta rosība.

Ērģeles klusēja ne tāpēc vien, ka nepieciešams tām remonts, bet arī tāpēc, ka vairākus gadus draudzē nav ērģelnieka. Kad saules stariņš – Dita Ceriņa – var iepriecināt un atbraukt no Rīgas, baznīcā skan elektriskās klavieres un jauniešu balstiņas. Vakaru dievkalpojums bagātina Līgas Strapcānes ģitāras spēle un dziedājumi. Sanija Liepiņa sākuši slavēšanu ceturtdienās Vissvētākā Sakramenta priekšā ar ukuleli.

Vasarā sākās ērģeļu remonts. Meistari no Rīgas brauca vairākas reizes, tagad tās ir atjaunotas un noskaņotas. Pirmo skanējumu dzirdējām Ditas muzicēšanā. 18. septembrī prāvests Gaitis Dubults uzaicināja ciemiņus – Rīgas Vissvētākās Trīsvienības baznīcas kori, lai skanētu ērģeles un dziedājumi Svētajā Misē. Paldies korim, diriģentei un ērģelniecei par baudu dvēselei! Vislielākais prieks bija redzēt,

ka ērģelniece ir Alise Simane. Smiltenes draudzes bērns, bieži Gulbenē spēlējis slavēšanās. Liekas, tikām iemesti kādus gadus atpakaļ, kad rosījās jaunieši, jo atkal kopā bija Dita, Tina un Alise. Savīļņojoši, ka pēc dievkalpojuma pie baznīcas tika iesvētīts jaunais krusts. Ceram, ka ērģeles skanēs katru svētdienu, mums būs ērģelniece un koris.

Pateicība Dievam un Vācijas labdarības organizācijai „Bonifatiuswerk” par brīnišķīgo dāvanu – mikroautobusu! Gaidīšanas laiks bija kopš 04.03.2020. Paldies priesterim Ingaram Stepkānam,

ka atgādāja šo transportlīdzekli uz Latviju. Tagad draudzes locekļi un mūsu prāvests varēs organizēt draudzes pasākumus arī ārpus Gulbenes.

Paldies prāvestam Gaitim Dubultam par saimniecisko lietu vadīšanu! Vislielākais izaicinājums ir apkures sezona. Gaidīsim to pilnīgā pašāvivā uz Dievu! Kā svētais Asīzes Francisks ir teicis: „Nekādā ziņā nedrīkst zaudēt pašāvību. Drīkst zaudēt visu, tikai ne pašāvību.”

Iveta Dzērve

AICINĀJUMS UZ SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBĀM

Visus bērnus no 8 gadu vecuma aicinām sagatavoties Pirmajai Svētajai Komūnijai **Madonas katoļu draudzē**. Tavs Draugs Jēzus un katehētes Aija un Māriete gaida Svētdienas skolas nodarbībās. Tās iesākās 2. oktobrī baznīcas augštelpā. Var pieteikties, piezvanot Aijai (26253927) vai Māritei (26348244). Ja nepaspēji pieteikties,

neuztraucies, nāc uz nodarbību un iepazīsimies! Gaidīsim! Uz tikšanos!

Svētdienas skolas nodarbības šoruden sāksies arī **Cesvaines katoļu draudzē**. Pirmā tikšanās bērniem plānota 30. oktobrī pēc Svētās Mises. Pieteikt dalībniekus var, sazinoties ar skolotāju Inesi Zili (t. 29189376).

Māriete Indriksone

KALNU AICINĀJUMS UN VIRSOTŅU SKOLA

Nedēļām ritot, joprojām domāju par kalniem un to virsotnēm. Par reāliem kalniem tepat netālajā aizrobežā. Un interesanti (vai pavairojoši), ka mans septembra ceļojums uz Polijas Tatriem šogad bija trīskāršu kalnu piedzīvojums.

Vispirms jau, ienākot viesnīcas mājokli, te sagaidīja gaļas kalni. Svaigā gaļa pēc cūku bērēm smaržoja un burtiski pletās uz galdu galdiem pa visu priekštelpu. Saimniece un viņas palīgi šķiroja, dalīja, kārtoja, ko no visa kūpināt (reiz uz kūpinātavu esot atvilcies lācis), ko likt saldētavā, ko vienkārši pannā vai katlā. Un poļu saimnieces meistarstīkus varējām izbaudīt maltītēs visa ceļojuma gaitā, kad ik vakaru atgriezāmies no pārgājiena vai rīta stundā – pirms ceļa. Savukārt par gaļas kalnu apjoma vajadzību liecināja fakts, ka septembra otrajā pusē ciematīnā apmetas vairāk nekā tūkstoši cilvēku no visas valsts, kas gadu no gada cits citu stiprina un tiekas svētīgā kopībā – anonīmo alkoholiķu biedrības rīkotajā pasākumā. Kādus iekšējos kalnus pārvarējuši šie ļaudis, par to šoreiz nav stāsts.

Ar ceļojuma otro kalnu grupu sastapos dabā – ar augsto Tatru pasakaino ainavu un to, cik vizuāla, bet nopietna ir kāpšana, piemēram, līdz Sviņīcai, kuras virsotne ir 2300 metri v.j.l. Ķēdes un prasme pie tām turēties, sastaptā jaunietē, kura panikā spēja izpildīt tikai līdzbiedra komandas („Tagad soli pa labi, tagad – kāju uz priekšu un vēl tālāk...”) Jāva apzināties, ka kāpējam augstajās virsotnēs jābūt kaut minimāli sagatavotam gan psiholoģiski, gan fiziski. Atmiņā atausa uzraksts pie svētā brāļa Alberta svētnīcas vienā no Tatru ielejām: „Kalni šķīsta un pie-

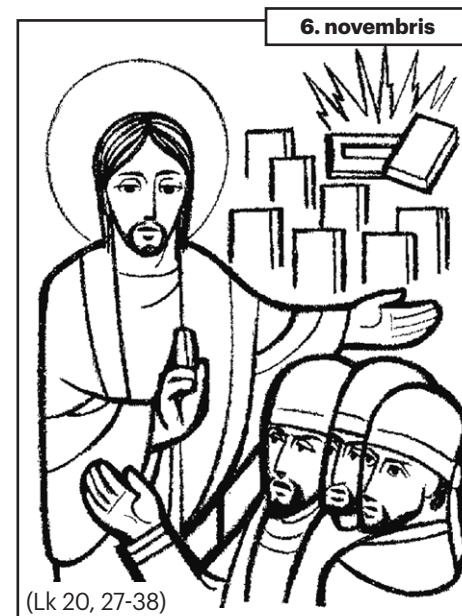
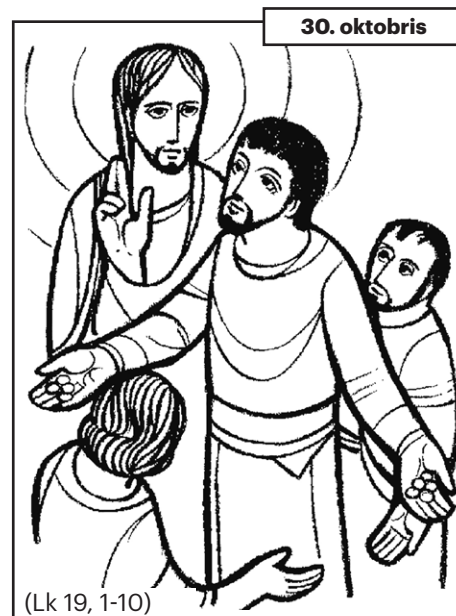
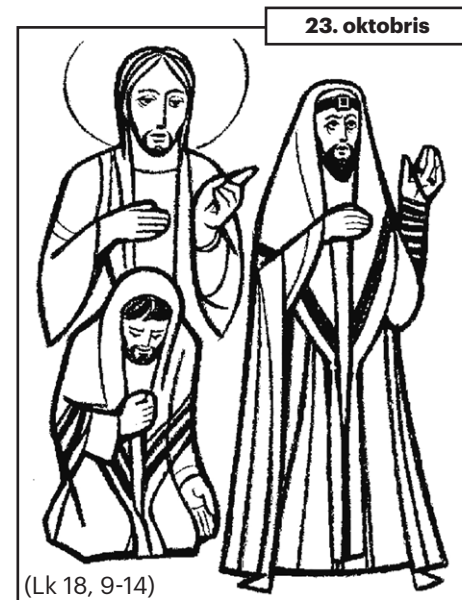

prasa šķīstīšanu. Kalni šķīsti no egoisma un patmīlības, no augstprātības un lepības. Kalni ir lieliska telpa, lai iegūtu uzticību meklēšanā. Kalni māca meklēt, māca pacietību. Tie šķīsti no egoisma, kad vajag dalīties ar maizes gabalu vai cukura drupatu, vai kad vajag atkāpties no saviem plāniem, lai glābtu otru cilvēku, bieži nepazīstamo. Kalnu cilvēks nav tas, kurš māk staigāt pa kalniem un kuram tas patīk, bet tas, kurš ar kalniem māk dzīvot ielejās. Kad cilvēks jūtas kā punduris kalnu milzīguma priekšā un, pazīstot sevi pašu, savu iekšieni, savas iespējas, savu pašnepietiekamību, soli pa solim iegūst vienu no visdārgākajām cilvēka īpašībām – pazemību. Tā, kalnos iegūta, pēc tam nes augļus ielejās.”

Jā, par mana ceļojuma trešo kalnu grupu kļuva tajā gūtās garīgās atziņas. Brīvajos vakaros bija iespēja piedalīties konferencēs par pravieti Eliju, kurās saklausīju patiesības, kas aktuālas joprojām: Dieva plāns cilvēka dzīvē nav atklāts, Dieva apredzība neatklāj pārāk tālu, ir jābūt pacietīgam. Tas saistās ar „mannas mentalitāti”, jo manna (Vecajā Derībā) ir žēlastība konkrētajā brīdī. Tāpēc jau lūdzamies katru dienu, tāpēc jābūt garīgā nomodā vienmēr. Praviša Elijas kalpošana turklāt parāda, ka nav puspatiesību, nav neitrālu lietu, ir vērts būt principiāliem, neejot pretim patiesībām, ko piedāvā pasaule. Pravišis Elija dzīvoja radikālu dzīvi – radikālu ne tikai mācībā citiem, bet bija prasīgs vispirms jau pret sevi. Kristiešu ideāls un kalpošana to rosina – lai mēs būtu autentiski un censtos neiet pasaulīgos kompromisos.

Inese Elsiņa

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA PAR TIEM, KAS MŪS NEIEREDZ UN DARA PĀRI

Mīlestības Kungs, Tu aizlūdzi par tiem, kas Tevi sita krustā, un Saviem mācekļiem pavēlēji lūgties par ienaidniekiem, – piedod tiem, kas neieredz mūs un dara mums pāri, un, novērsdams no visa ļaunā un viltus, vadi viņus uz tikumīgu dzīvi, mēs pazemīgi Tevi lūdzam; lai saskanīgā vienprātībā mēs varētu godināt Tevi, Vienīgo Cilvēkumīļotāju.

Ingūnas Jankovskas zīm.

Kungs, kā Tavs mācekļis un pirmais mocekļis Stefans lūdza par tiem, kas viņu nomētāja ar akmeņiem, tā arī mēs, zemē mezdami, Tevi lūdzam: piedod visiem, kas mūs neieredz un dara mums pāri! Lūdzam, lai neviens no tiem mūsu dēļ neietu pazušanā, bet visi tiktu atpestīti pēc Tavas žēlastības, Dāsni Devīgais Dievs!

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Visvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Cesvaines Visvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis (t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmira Gailīte, Ginta Ābeltiņa. Uz vāka – Ineses Stoklosas zīmējums.

Lappušu nosaukumos – citāti no 28. psalma. Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.